

Musarum Oxoniensium

3A. Am

PRO

REGE SVO
SOTERIA.

33

Anagramma.

CAROLUS BRITONUM REX.

Tu Rex Librum Coronas.

Symbola sunt Almæ Matris *Liber*, atque *Corona* :
Iam verum est, *Librum Tu (Rex Invicte) Coronas.*

OXONIÆ,

Excudebant J. L. G. T. An. Dom.

M. DC. XXXIII.

Carmen Propempticon

AD
REGEM.

I Sidis ad sacras cum ingrato murmure ripas
Intonuit morbi conscia Fama Tui:
Quàm ferè decubuit tota enthea turba sororum,
Et sana è Musis vix fuit vna Novem.
Te languente etenim facile est odisse salutem,
Atq, in delitijs annumerare Luem;
Te languente Mori qui nollet, Proditor esset,
Plebeio poterat sanguine si redimi.
Hoc vidit Fama, & stupuit, Tonitruq; secundo
Cœlum implet, terris & meliora sonat.
Vita redit miseris mox, Ingeniumq; Poetis,
Clinicus è lecto & surgit Apollo suo.
Hinc faciles pro Rege litant ΣΩΤΗΡΙΑ Musæ,
Et Prælum fervet Carmine, & Ara Prece.

AD
AVGVSTISSIMVM PAR
CAROLVM,
&
MARIAM.

Eleonora Ed-
vardi Primi
Vxor,

Fama est Hispanam * de vulnere conjugis, ore
Admoto, roseisq; labris suxisse venenum:
Non, Regina, Fides minor est Tua, Principis agros
Irruis in Thalamos, et Te miscere Periclo
Non piget, atq; omnem CAROLI sentire dolorem.
Illa Anima tempfit spoliū, Tu prodiga Vultūs:
Vultūs, qui poterat CAROLVM sanasse vel agram.
Qualis sponsa; Tui quam non retraxerit Oris
Fœmineus Timor, aut inuisi Purpura morbi:
Quin malis spondere genas, vultumq; pacisci,
Atq; Tua damno Faciem spectare Mariti.

BRIANVS DVPPA Academiae
Vicecan: & Eccles. Chr. Decan:

Pro Rege Soteria.

CUm tergum invasit, cùm tanta modestia morbi,
Atq; timent aliâ fata venire viâ:
Da veniam, Cæsar, si morbo gratulor isti,
Qui tacitò numen sentit adesse tuum.
Nè metuas posthac graviora pericula, quandò
Fit morbus supplex & medicina tibi.

*Paulus Vicecomes BAYNING
de Sudebury.*

VNo in Rege pio quot munera dividat orbi,
Incolumem dum servat, opes, Ius, Iustitiamq;,
Privataq; domos, pacemq; , & commoda Belli
Omnipotens solus qui novérat, aspicit ægrè
Ingratos animos populi, crimenq; pudendum;
Scilicet en sibi tantorum seges ista laborum
Dum scelerum ingeminant artes periuria, fraudes?
Quem male præsentem meruerunt hæcenus, ipsum
Amissum quærent, iterumq; iterumq; vocabunt.
At non tam diræ placuit sententia pænæ,
Nam vindex scelerum Pater haud crudelia novit;
Ast Regi immittit Morbum, quo crimina nobis
Exprobret, & jubeat tam foeda abrumpere cæpta;
Iamq; licet casus omnes discamus in vno,
Insequitur terrorq; , & plurima Mortis imago;
Inde sequetur Amor postquam Plebs libera curis
Discit in Illius propriam sentire salutem;
Iamq; Simul Regemq; poli, *Carolūq;* diebus
Festis ac votis celebrant (cælestia dona)
Per quos certa salus: illinc æterna jubemur,

Musarum Oxoniensium

Hinc terras sperare novas componimus Aras,
Nec CAROLO Christus junctos invidit honores.

Ad Reginam.

O quam te memorem vitæ quæ prodiga vitam
Et Regi & nobis protrahis atq; Tibi!
Sic partu Carolum, spes dulces, Alma, dedisti,
Sic curis nobis restituis CAROLVM.

Nos Regina Tibi fausta & longæva precamur
Dum petimus votis CAROLÆ viue diu.
Vivetis, vestrosq; nihil disjunget Amores,
Vna quod amborum corpora vita regat.

A. FREWEN *Præsidens Col. Magd.*
& *Decanus Gloucest.*

Æ Gro languemus, revalente resurgimus omnes,
Regem & nos omnes spiritus vnus agit.
Sint pater & Christus benedicti in secula cuncta,
Te salvatorem vitæq; morsq; canant.

R. KETTLE *Præsidens Col. S. Trinitatis.*

F Inge omnem populum communi Clade peremptū,
Vix morbum CAROLI mors ea dira valet.
Rex caput & columen populi est, & spiritus oris;
Efflet, & efflatu commoriuntur eo.
Regis, Regina; prolis, procerumq; Salutem,
Et plebis, CAROLO sospite, dum canimus

Laudemus

Pro Rege Soteria.

Laudemus Dominum. Pluvias spectacula, noctem
Manè, Salus morbum vita necem pepulit.

S. Radeclif Col. Æn. Nas. Prin.

De Serenissimo Rege CAROLO, convalescente
ad Festum Nativitatis Christi.

L Anguebat regnum hoc: Atlas en ipse laborat:
Rex valet, & subito reddita vtriq; salus.
Nosq; duplex festum, læti celebramus in vno,
Natales Regni, qui fuerant Domini.
Exornato epulas lautè, strue largiùs ignes,
Et pulsato solum liberiorè pede.
Vt Populo geminata salus, sic bina recurrant
Festa; hecatombæum, corda, animasq; litet.
Proq; salute Sui Regis, nova gaudia carpat:
Proq; Suis nato Rege Salutis, ouet.

Ad eundem.

Infelix nimis, & fatalis regibus annus,
Occubuit belli fulmen *Gustavus* in armis,
Peste *Palatinus*. Tu morbi carperis igne,
Et simul ire paras, nec mors tua fœdera rumpit.
Sed populi pietas, vicere & publica vota.
Ergone concussis bellorum turbine terris;
Purpureoq; fluens, sinuosus gurgite Rhenus;
Tota cadaveribus *Germania* sparsa cruentis,
Iam lassata armis, nondum satiata quiescit.
Quis nisi *Pacifici* genus, Orbi reddere pacem
Possit? Quis Marti Mortiq; imponere legem?

Audit

Musarum Oxoniensium

Audit vota Deus. Vivesq; ait, Optime Regum
CAROLE, viue diu; belli medius mora; pacis
Arbiter, vt Gentes compostæ pace triumphent.

S. FELL *Professor Margaret. Serenissimo*
Regi CAROLO à Sacris.

ORa, manus, *vari*, Pectus, stomachumq; , pedesq; ,
Cerebrumq; faucesq; occupant.
Morbum ergo varis non vnum sospes in vnis
Evasit, iö, CAROLVS.
Ter quinq; olim ægro, morbus licet vnicus esset,
Sunt additi anni Ezechia.
Vari ergo quot erant, toties ter quinq; tibi anni
Adduntur, iö, CAROLE.

Flos homo; flos hominum Rex, *ἐξ ἀρίστη* Regis,
Cernis enim vt roseus crevit in ore decor?
Æquora sic æstus purgat, sic aera ventus,
Sic faeces vinum ponit, amurcam oleum.
Qui decus, & vires præstet, seramq; senectam,
Non morbus Regi, sed medicina fuit.

R. PINK *Custos Col. Nov.*

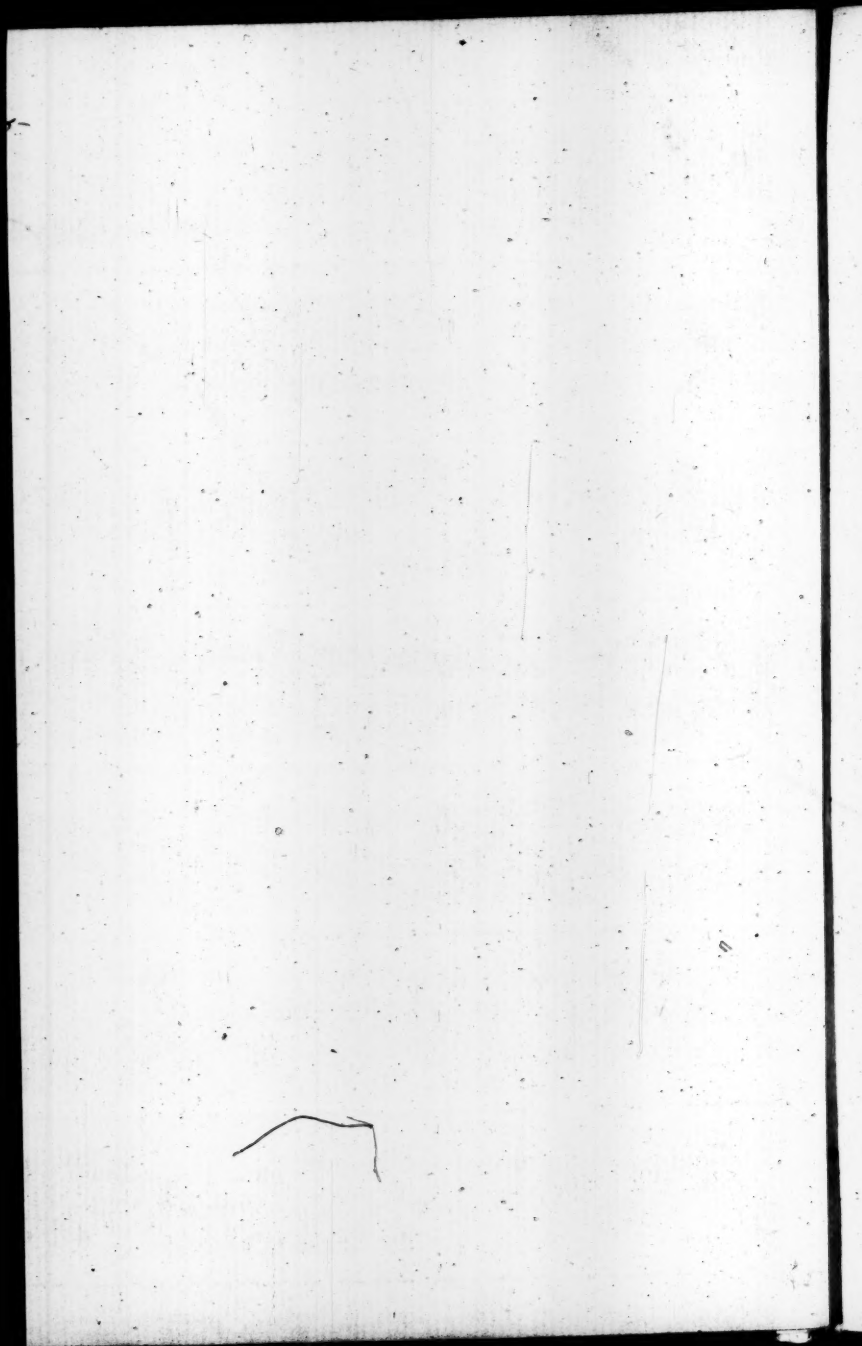
Lætus eram, & dolui te (gaudia nostra) dolores
Perpeffum insolitos, absq; dolore meo.
Quòd tum lætus eras, mihi cū gravis ansa dolendi,
Transijt hic meus in gaudia summa dolor

Vt

)

2

1

Pro Rege Soteria.

Vt doceam, vt tristis fiam, Rex optime, lætus,
Te lætante modò, tristitia quæq; feram.

T. I. S. T. D. C. C. C. *Præses.*

CONvaluit Cæsar: quid ni nos vivimus? omnis
Nostra salus Cæsar, nos vetat ille mori.
Cædibus, & luctu, mundus sentire ruinam
Cum tremat, & regum funere mœstus eat:
Non nisi finitimos sentimus corde dolores;
Dum liceat Domini, carpere delicias.
O nos sælices quibus hæc Deus otia fecit,
Orbis cum totus soluitur in lachrymas.

PAVL HOOD *S. T. D. Rect. Col. Lincol.*

VT venit, periit morbus; ferit ille fugitq;:
Quod nil damnosæ fœcis habet CAROLVS.
In Regem haud sæuit, morbus cupit ipse revelli,
Cum vix in toto corpore mica mali.
Si fueris æger vis vt deferueat ætus?
Regis ad exemplum fac tibi temperiem.

R. GARDYNER *S. T. D. Eccl. Chr. Can.*

REX CAROLVS, salvus dat gaudia publica, lætam
Materiam calamis, pectoribusq; piis.
Rex salvus radios lætos diffundit Hybernis,
Cambris, & Scotis, Angligenisq; suis.
Gallus, Germanus, vicinia tota triumphat;

Pro Rege Soteria.

Nescia Gens CAROLI est nulla, sed omnis amans.
Rex CAROLVS salvus recreat, minuitq; dolores,
Suecica Terra, tuos, Terra Bohema, tuos.
Rex CAROLVS propius nobis est vita, salusq;
Spiritus hinc noster, lux, calor, atq; vigor.
Temperies Regi firma est, mens integra, morbus,
Qui multos vicit, vincere non potuit.
Rex CAROLVS salvus medicos docet, & docet agros;
Quid præstent corpus, mens moderata, boni.
Sit CAROLVS longum salvus, cum Coniuge dulci,
Dulcibus & Natis; servulus ipse precor.

T. CLAYTON *Med. Prof. Reg. Coll. Pemb. Mag.*

L Ex suprema Salus populi, Populiq; salutem
Constituit summi Principis vna salus.
Ergo vbi præterito sæui discrimine morbi
Et Rex supremus, Lexq; suprema valet:
Cultorem Regis Legisq;, exolvere par est,
Pro Patriâ, & patriæ pro Patre, vota Deo.

R. ZOYCH *Iur. Civ. Prof. Reg.*

Ante novam CAROLI repetir mea Musa salutem:
Quàm morbum in planctus traxerat illa suos.
Flet Regem doluisse *Dolor*; placidumq; querenti
Sudorem illachrymans, membra refracta levat.
Sic sibi cura, labor cessit, *morbustq;* necandi
Prodigus obstupuit; nec memor ipse sui.
Qui mortem in vulgus spargit, nunc mirius ultro

Induit

Musarum Oxoniensium

Induit ingenium : quemq; petebat, amat.
Parce tuis Aris, nil (Phœbe) adscribo inedenti:
Non vacat antidotus enumerare tuas;
Quippe suâ C A R O L V S valuit virtute : salusq;
In pretium vitæ labe carentis erat.
Non is flaminatas exarsit sævus in iras:
Nec tulit accensa bile timere jecur.
Multa brevi, Haud Regum CAROLO moderatior alter:
Non sibi, nec populo, justior vllus erat.
Dicere difficile est, morbus quid fecerit illic:
Mens vbi non patitur pura latere malum.

Ecce novum sanxit foedus tua splendida Conjux:
Et ruit in sortem (C A R O L E) prona tuam.
Hæc mihi forma placet, placet hic color inquit; & vnâ
Instruit amplexus (morte minante) suos.
Sic tibi qui semper charus, nunc tempore duro
Cognitus est, sponsæ non minuendus amor.

I. S P E E D *Med.D. è Coll. Di Ioan. Bapt.*

Μέλπο, Μῦσε Διᾶ, μήπω ἐπιτύμβιον ὠδὴν,
Μήτε κλέθ' σάμνυ, τὸ δ' ἄγερας ὅτ' ἐπαύοντων.
Μήτε ἐφαρμάζης τὰ χυδάρματ' αἰμυλὰ περὶ εὐχαῖς
Ἐκφροσύνης τὸ θυμὸν, ὃ δ' ἡμέρας ὅτ' ἐνοσούντων.
Ἀλλ' ἄγε μοι ξωαῖδε πάλιν Ἐκαστὴ βελύτατο,
Ὅν διὰ εἰλεγρον τ' εἶοι πῖρ' ἐρήμους ὀρμή.
Ὅς γὰρ ἀβέλωτος ἦλλον ὄδων, ΚΑΡΟΛΟΝ τε πατ' ἔχεις,
Ὡς το μὲν βρεττὸν, ἢ Γερμανῶν ἢ ἀνακτα Βρετάνων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ἴδῃ παλιννοστήσας οἷσ' ἔχεις,
Ἴσπετο Διὰ βώσους, φλογερὴν δ' ἀπὸ βλάκας φρενέτρων.

Musarum Oxoniensium

Ægrotum aut reducem CAROLVM jam siste stupere
Musa tuum: facinusq; canas, quo Vejouis amens,
Aut Deus Arcitenens, exhaustâ penè pharetrâ,
Aggrediens, hominem sensit, non armipotentum
Mauortem Anglorum: sed quum sua viderit arma
Torta, retorta retrò, sic tela minantia telis,
Obstupuit; Patremq; obliquo lumine spectans,
Dic, ait, anne etiam retinent sua numina Terræ?

ARTH. ANNESLEY *Francisci Baronis de Monte-*
Norricio fil. nat. max: è Col: Mag.

CÆsaris occubuit facies, nox nulla sequuta est;
Non est quòd jactes Atropos occidua;
Occubuit? fallor: sistebat noster Apollo,
Hinc tu, Phoebe, tuum discito Solstitium.

ROB. ANNESLEY *Francisci Baronis de Monte-*
Norricio fil. nat. secund: è Coll: Mag.

DVm facilè immundus per agros grassatur & urbē,
Atq; in plebeio sanguine morbus ouat,
Impuro tentat penetralia Cæsaris ausu:
Non nihil obsecro in Cæsare laudis erit.
Immunde errasti: Fœx nulla in sanguine Regis;
Materiem maculis non dabit ille tuis.

TH. WALKER *Magist: Coll: Vniuers.*

Credi-

Pro Rege Soteria.

C Redimus esse deos, Tua vita salusq; redempta
Absoluit superos, Cæsar, pariterq; dabantur
Vita Tibi, mundoq; dies, ne terra laboret
Solstitio ulterius brumæ. Non quærere refert,
Quomodo *bellatur* Suedus? *vivatne?* perire
Vilius hic possit quàm Tu languescere. Cumq;
Cura deûm, populiq; salus sis sola, fatemur
Nos plusquam esse situ divisos orbe Britannos.

R. CHAVVORTH *Procurator Sen.*

V Icimur, & major, quàm si ditescat opimis
Rex noster spoliis, vita triumphus erit.
Ne properes cineres Gustaui visere sacros,
Non sunt invidia hæc, CAROLE, digna Tuâ.
Non sibi, sed populo majestas publica nata est;
Audax quisq; nimis Te moriente mori.
Ampliat ætatem regni præsentia regis;
CAROLE, vive tuo tempore, vive meo.

I. MEREDITH *Procurat. Iun; e Coll: Omn: Anim.*

I Ngemuit nuper concussa Britannia, & ipsa
Nutare excelsum vrbs regia visâ caput.
Horremus, dubijq; metu cognoscere causam;
Contigerit tantus, quærimus, vnde tremor?
In promptu est: subiti præceps juvenile pericli
Rex columen Britonum CAROLVS inciderat.
Ille, salus rerum, morbo (heu!) correptus acuto
Triste laborabat: Nunc tamen (euge!) valet.

Musarum Oxoniensium

Nempe Deo cordi est, Deus adfuit, illius vnâ
Fretus ope evicit Rex, pepulitq; malum.
Hâc fruire æternùm Rex invictissime, Nosq;
Per te foelici pace fruamur. *Amen.*

D. W. A. G. P.

QVæ retulit Tycho, super anno præsciis isto,
Formidanda suis, quâ parvere, locis,
Credideram invicto deberi cuncta *Süeco*,
Seq; in Teutonicâ continuisse plagâ.
Sed fallor, magis est, & adhuc, mirabilis annus;
Accedit morbus, *CAROLÆ* Magne, tuus.
Anglia decubuit, non *CAROLVS* vnus, in illo
Anglia, Vaticinans hoc quoq; Tycho videt.
Sed Deus auxilio respexit nos inopino,
Et subitò medicas attulit ipse Manus.
I, replica annales, & dic mihi, quisquis es, æger
Num sensit parilem quis releuatus, opem.

I. ROVS *Acad; Oxon: Biblioth.*

VIdimus vt populi quæ vexat corpora labes,
Vanescit, tactu pressa salutifero,
Quidq; charisma tuum potuit, digitusq; Machaon,
Dum fugiunt solas vlcera fœda manus:
At nunc quando suos Augusta cuticula morbos
Contrahit, & sedet in carne medente lues,
Quænam, ibi nascentes quæ soluit dextra tumores
Altior? vnde tibi est, *CAROLÆ*, rex alius?

Pro Rege Soteria.

O similem de nube manum, quæ pectora mulcens
Appendit collo cæca amuleta tuo.
Quin longum hanc divisam habeas Tu cum Iove dotem,
Tu populi medicus semper, & ille Tui.

T. LOCKEY A.M. ex æde Chr.

Most Gracious Sr;

Now that you are recover'd, and are seene
Neither to fright the Ladies, nor the Queene;
That you to Chappell come, and take the ayre,
Makes that a verse, which was before my prayer.
For, Sr, as we had lost you, or your fate,
Not sicknesse, had beene told vs, All of late
So truely mourn'd, that we did only lacke
One to begin, and put vs All in blacke.
The Court, as quite dissolv'd, did sadly tell,
White-hall was only where the King is well.
Nor griev'd the Cittie lesse, the Commons eyes,
Free as their loyall hearts, wept subsidies.
And in this publique woe some went so farre
To thinke the danger did deserue a starre.
Which though it were so short, as but to show,
You would, like one of vs, a sicknesse knowe,
And that you could be mortall; and to proue
By triall of their griefe, your subiects lone,
Would keepe your bed, or chamber, yet our feare
Made that short time we saw you not, a yeare;
So did we reckon minutes, and to gaine
Your quick recovery, strin'd to share your paine.

Nay.

Musarum Oxoniensium

Nay such an interest had we in your health,
That in you sickend Church and Common wealth.
Alasse to misse you, was enough to bring
In Anarchie, but that your life was King &
More then your Scepter, and though you refrain'd
To come among vs, yet your Actions raig'n'd.
They were our patterne still, and we from thence
Did, in your absence, shuse our rule and Prince,
And lin'd by your example, which will stay
And governe here, when you are turn'd to clay.
For what is he, that euer heard, or saw
Your conversation, and not thought it Law?
Such a cleare temper, of so wise, and sweet
A Maieſtie, where Power and Goodnesse meet
In iust proportion; such religious care
To practice what you bid; As if to weare
The Crowne, or Robe, were not enough to free
The Prince from that which subiects ought to be.
Lastly, (for all your graces to rehearse
Is fitter for a story, then my verse)
Such a high reverence doe your vertues win,
They teach without, and governe vs within,
And so enlarge your Kingdomes, when they see
Our mindes, more then our bodies, bend the knee.
For though before you we stand only bare,
These make the Presence to be every where.

IASPER MAYNE *M.A. ex Aede Chr.*

Non

N On colitur nostris, serpens Epidaurius, aris,
Nec facimus Clario, sacra nefanda Deo.
Pro Rege incolumi, summo, Soteria, Regi,
Et canimus vero, júbila grata, Deo.

Iúbila quanta forent, populus sitotus ab vno

Convaleat morbo, júbila tanta sonent.

Scilicet hoc factum est: Populusq; hic quantus vbiq; est,

Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet.

Dulces deliciae *Caroliq;* orbisq;, *Maria*,

Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet:

Chara Deo soboles, quâ nos *Carolusq;* beati,

Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet.

Utraq; nobilitas, CAROLO cui splendor ab vno,

Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet:

Ordo sacer Cleri, CAROLI pia cura deiq;,

Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet:

Plebs quoq; sub CAROLI, florens & libera, regno,

Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet:

At Musis, CAROLI morbus, gentiq; togatae

Non morbus, verum mors inopina fuit:

Ad famam stupuere omnes, vt fulmine tacti,

Et subito passim diriguere gelu:

Musarumq; domus, & coelis æmula templa,

Nutârunt tanto contremefacta metu.

Non secus ac cæcis luctans exire cavernis

Igneâ vis, terræ pondera vasta quatit.

Nec timor hic vanus: Namq; hoc Atlante cadente,

Quis; cælum hoc nostrum qui ferat, alter erit?

Sed noua nunc rerum facies: Mystæq; Deæq;

Templaq; cum CAROLO stantq; valentq; suo.

Pro Rege Soteria.

Et sua nunc horrore pio depulsa pericla
Narrent: Fundentes cantica festa Deo:
Illa bono certè, non respondentia, tanto,
Grata tamen CAROLO cantica, grata Deo.
Et sua victuris dùm mandant gaudia chartis,
Vnam addunt, vno pectore & ore, precem:
Summe pater serua CAROLVM, nostramq; salutem
Servabis: Regno fata dat ille suo.

G. C. A. M. C. T.

Sic parvâ totus tabulâ depingitur Orbis,
Atq; latent maculis oppida magna suis,
Vt nostræ breviter referunt compendia Musæ,
Quæ fundit populus, CAROLE, vota, tuus;
Cui satis in lachrimas fuerant Mendacia morbi,
Regis & ægroti Fabula pondus habet.
At nunc luctus abest, & læto carmine, dextræ
Oscula conamur figere nostra tuæ.

G. HUGHES ex *Æde Chri.*

Sigæo qualis visa est in littore Virtus
Ad *Telamoniada* tumulum, quâ Divitis *Helles*
Sæpe fretum pulsât terras, coëuntibus vndis,
Heu! magnum *Herœm* deflens, discissa capillos;
Talis *Cymodoce* refluï propè *Thamesis* vndas
(*Nymphis Cymodoce*, atq; alijs prælata puellis)
Indignos casus lugebat, & omnia fatis
Mæsta querebatur subiecta: Haud Sceptra Potentum

Has

Pro Rege Soteria.

Has vitare vices, Magnorum aut Numina Regum.
Indignata Deos mortalia tangere, & ipsos
Morborum vires nec posse avertere Reges.
Dumq; suo metuit DOMINO, crebrasq; refundit
Et lachrymas, gemitusq;, aderat pulcherrima *Nais*,
Nisa aderat, *Nisa* ante alias pulcherrima *Nymphas*,
Talibus & longum cæpit lenire dolorem.
Quid fles *Cymodoce*? Remanent immota tuorum
Fata tibi, & restant *Ditis* nunc irrita vota.
Astitit ipse pater *Phæbus* mihi nube serenâ:
Ipsa, inquam, vidi, (nam me quoq; *Phæbus* amavit)
Antraq; non solito tremuerunt igne corusca;
Et *Superis*, dixit, curæ tua carinina, *Nisa*,
Votaq; nec vanas tetigerunt vocibus aures:
Namq;, Pater Divûm Cœlo cùm desuper alto
Tot Reges vno nuper ceu funere condi
Viderat, & junctis concussum viribus Orbem;
Vt neq; jam *Rhenus* vires divoluat aquarum,
Consistatq; suis obstructus *Mosula* ripis;
Subter aquas galeæq; & scuta, & densa virûm vis;
Vos Caput hoc, inquit, terris fatale regendis
Stamina quæ trahitis vitæ, servate Sorores:
Ille Suis tandem pacabit Viribus Orbem
Auxiliûm & fessis rebus feret. Ille Deorum
Accipiet vitam, & victo dominabitur Orbi.
Tum lævum intonuit Cœlo, Dextrâq; rubente
Concussit Terras, magnum & tremefecit *Olympum*.
Ipsæ etiam Diuæ fatalia temina nentes
Assenserê *Iovi*, (possunt tamen omnia Fata)
Et prodixerunt longis sua stamina filis.

Musarum Oxoniensium

Cymodoce solata abiit, repetitq; choras
Nympharum æquales, & nota revertitur Antra:
Seruatoq; canunt Regi ΣΩΤΗΡΙΑ *Nymphæ*.

G. BVRTONVS LL. L. ex Aulâ
Gloucestriensi.

Q Vonàm dira lues? Nec plebis feruida turba,
Nec ferrata cohors Equitû, Procerumvè senatus,
Nec sacrum Veneris conclave, scholæuè *Minervæ*
Sufficiunt odijs? num solus (ἀνέγχο Θεός
ἡ μύτομος) CAROLVS par victima? cui quota nostri
Solueret annorum vectigal, vt ille triumphum
De fati ageret, postremæ nescius vnæ!
Hunc petit atra lues, sed non vt læderet; astra,
Et radios, gemmasq; suas, innoxia honores
Censet, non pænas; in πῦρν̄ cedere posse,
Non πῦρμα putat; quin jam decepta pudore
Attonito tumidum velat caput, inq; piamen
Erroris scelerisq; , novos accenderet ignes
Phæbus, & æternis Solem submergeret vndis,
Quo spectante scelus tantum commiserat, orat.
Annuit, & toties per crispa volumina cœli
Clam volitans, quoties volitare soleret, vt anni
Efficeret spacium, pronâ pietate novatas
Inflammat tædas, alio nec fine Decembrem
Nunc sequitur Ianus, lapsus nisi vt expiet annum.

E. D: Col. Mag. Soc.

Pro Rege Soteria.

Virtutem incolumem nemo penè æstimat, omnes
In pretio, abscessum cum minitatur, habent.
Pacificus, iustus, prudens & relligiosus
Quanti sit Princeps, sola pericla docent.
Pustula parua potest, potuit quod pestis & ensis,
Et quod non potuit, gratia magna Dei est.
Intestini hostes regem obsidione premebant,
Sed Custos vigilat, portaq; clausa fuit.
Ecce jacent hostes pedibus ludibria: semper
Exitus iste suis hostibus eveniat.

R. NEVVLIN C.C.C.S.T.B.

Surgit in amplexus procerum, viduiq; popelli
Collapse patriæ numen; convitia gentis
Horrescit pietas fati, queruliq; doloris
Impatiens firmat nutantis pondera sceptri.
Nec frustra jacuit *Carolus*: cum Rege sepultus
Consurrexit ouans populus, sanantq; quietæ
Gentis torporem, læsæ portenta salutis.
Quam benè securum concussi vulnere Regis
Terruit ira Dei populum, terrisq; minata est
Mutati fatum sceptri, quo Rege triumphat
Anglia, quo fruitur Domino, jam territa sensit,
Iam trepida agnouit. Patri ingemuere relictæ
Pupilli, viduæq; suo timuere marito.
Ingratæ gentis pietatem prædidit æger
Princeps, & precium docuit vicinia damni.
Sed tamen: (ô vidisse iuvat) quàm nulla reliquit
Argumenta sui morbus: non virus inussit

A

Aut

Musarum Oxoniensium

Aut lento perfoſſa exedit corpora tabo.
Inviolata redit natiui gloria vultus
Et ſine fœce decor divinâ in fronte refulget.
Crede mihi geſtit regaliter ægrotâſſe
Carolus: exiguâ vaneſcens puſtula noxâ
Numen conſeſſa eſt, majeſtatemq; verendi
Corporis agnouit timidi reverentia morbi.

T H. T E R R E N T. A. M. ex Aede Chr.

MEntita Alciden fecere pericula magnum,
Quâm te majorem (*C A R O L E*) vera canant!
Cum modico Infantis latitares corpore clauſus,
Sulphureum facinus temnere, luſus erat.
Mox juvene induto, graviùs discrimina vexant,
Itur ad Hiſpanos, ſalvus & inde redis.
Iamq; viro ſumpto, technâ propiore laceſſit
Morbus, at agnoſcit numen & iſte tuum.
Quod ſupereſt Senio, precor ô! nil reſtet agendum,
Te clarum reddunt acta pericla ſatis,

H E N R. B E E S L E Y. A. M. ex Aula Alb.

OBrexit faciem noſtri nubecula Solis:
Diſcuſſa eſt ſubitò, reſtituitq; diem:
Gratior eſſuſit *C A R O L V S*, diſcrimine tali
Et cæpit populo, charior eſſe ſuo.
Quid vel agat Batavus, vel quas Germania clades
Lugeat à Succo panè ſubacta duce,

Hæc

Pro Rege Soteria.

Hæc aliæ narrent gentes: nam possidet Anglos
Vnica de Regis fama salute sui.

E. WRENCH, A. M. C.C.C.

Viderat immanes CAROLVM *Proserpina* strumas
Fælici palpare manu, tactumq; potentem
Absq; tuis (Medicina) moris, vacuosq; labores
Remigis, ereptasq; animas è faucibus Orci;
Et sitibunda studet CAROLI libare cruorem.
Percussit regem certissima dextra, frequentes
Variolæ tinxere cutem; jacet ipse *Machaon*.
Sed jacet, vt surgat robustior. Ecce triumphat
Protinus, atq; tuam ridet (*Proserpina*) falcem;
Vt solet ex omni major remeare Labore.
Scilicet immensum hæc exercet cura Tonantem,
Vt CAROLI seros moderentur lora nepotes.
Servantur tardæ fila hæc. frangenda senectæ:
Nec nisi mortali cum sit diademate fessus
CAROLVS, æterno cingentur tempora sero.

R. C. OVVEN, A. M. Col. Oriel.

CAROLE te quondam cum mitia fata reuictum
In tua fælici duxere palatia dextrâ,
Invenit absentem Oxoniensis Musa, salutat
Et reducem. nunquid minus est à morte reverti?
Nec mirum æstivis dum candeat ignibus æther
Et rubet, & flammæ mundus patitur vterq;
Tum si pelliculam distinguat pustula summana

Musarum Oxoniensium

Sed quod brumali concretas frigore venas
Occuper, invito vitiet quòd corpora cœlo.
Hinc morbi licet evicti inclementia : quantum
Debemus superis, & quo sunt thure vocandi ?
Fama est nulla tuam vestigia lædere formam,
Si qua tamen fovea est, labes non illa, decorus.
Sed gelasius erit ; Divis hinc gratia major
Lætitiæq; modus, cupidis te numina terris
Incolumem præstant, & templo Ianus aperto
Excepit, tecum Deus, ille recurrere gaudet,
Et numerare suos longi natalibus annos.

ED. VAVGHAN. C.C.C.

E Rubuit morbus dum Regia purpurat ora,
Maluit & sacram non tetigisse cutem.
Subductis igitur maculis, nævisq; recedit;
Aut si quid reliqui est, hoc tibi Morbe, dolet.

GVIL. HUTTON S. Ioan. Bap. LL.B.

FVnera regnantùm fatali crine minantes
Non cœlo vidi Tædas: & credere tanti
Quis possit Caroli vel parvula vulnera, morbum,
His sine prodigijs, sacratum attingere corpus?
Leniter at pupugit: (veluti Cato sæpe theatrum)
Intrat, ut exiret tantum morbillus: ovandi
(Dum jam saluati celebramus iubila mundi)
Et nova gaudendi segēs hæc: non reddita tantum

Prisca

Pro Rege Soteria.

Prisca salus CAROLO, nobis & reddita: nam quis
Ex nostris sanus, noster dum CAROLVS æger?

N. S. C. C. C. A. M.

CÆli malignitas & inclemens Deus,
Vindex vterq; non levis piaculi,
Quo crimine iratus pium Regem feris?

Populi luendum est sæpius Regi scelus,
Suumq; rarius: pijsimum licet,
Ferire vellem principem, levi manu:

Vt attigi sacram tremendæ fimbriam
Terræ, intus Augustum atq; plenum Numinis
Sensî Deum, solo minorem maximo.

Maculæ micantem Cynthium modo involant,
Nebulæq; solem, fulmen ac altissimæ
Cedri Cutem afflat: amplius nihil potest:

Cruentus ensis & lues ferociens,
Alijs cadentibus, Tuæ innocentiae
Pie peperit, & diu parcat, rogo.

G. L. C. C. C. A. M.

QVàm propè sacrilegus fecisset Morbus, vt Anglis
Nulla relicta foret, nî pereundo, salus?
Si pereat CAROLVS, peritura *Britannia* tota est:
Quodq; fuit corpus, triste Cadaver erit.

Musarum Oxoniensium

Publica vita; salus Is publica: quam fit iniquum,
Quam grave, multa vno vulnere regna mori?
Dijs aliter visum est: & restituere salutem
Tot regnis; CAROLO restituend o suam.
Egisti, Rex magne, ipsa de morte triumphum:
Vincere cum possis fata; quis hostis erit?
Dedidicit Morbus, talem tangendo, nocere:
Et nunc amplecti, non violare potest.

P. ALLIBOND. *Art. Mag. Col. Linc.*

Cynthia habet maculas, maculas quoq; *Carolus*, atqui
Perdit & illa suas, perdit & ille suas.
Luna suas renouat, verum omnis, *CAROLE*, labes
Deseruit vultum non reditura tuum.
Poscit enim frontem clementia tanta serenam,
Vt tua, Rex, virtus possit in ore legi.

T. GORSTLOW *S.T.B. C.C.C.*

Sic semper gemitus, metusq; semper
Expirent Britonum repente: latis,
Sic semper Ferijs rogi Coronæ
Præludent! Tua (Magne Cæsar) omnes
Absterfit Lachrymas Salus ocellis.
En in lætitiā reddit popellus:
In vultum Proceres: Togata sacrum
Gens gaudetq; Tibi dare! Ecce nubes
Quæ obduxit miseros tuos Britannos,
Cum surgente fugit caditq; Phæbo.

Sic

Pro Rege Soteria.

Sic nos incolumes, sumusq; vivi.
Per Te (CAROLE) nuper anxij. & in Te
Fumus Quisq; sui videt Doloris.

IO. TIREMAN. A. M. Col. Linc.

PRæteriti nuper reges, ambire favorem
Dum populi solum satagunt, prædanda relinquunt
Sacriligo cleri patrimonia sacra popello.
Iacobum Natumq; pium sensere Patronos
Anglorum clerus, ditata Hierarchia, Musæ.
Quot gemitus, quot vota isti fudere *Iacoba*
Casuro? Ast obstant fata, & suffragia Cæli
Iam socium numen polcentia. Patre potiti
Natum etiam vellent. Sic ille petitus amici
Viribus immisiss morbi properantia fata
Sentit. At orbari binis se haud passa patronis
Effusis vicit fervens Ecclesia votis.

Salve diva salus, jam Regis amasia; cuius
Amplexum & finat & voveat non invida coniux.
Insignes nobis quot tu largire triumphos?
Tu Dea, Belgarum furias, Britonumq; repulsus
(Plorandos aliàs) istâ mercede rependis.
Te regi sponsâ, non vltra nuncia mentes.
Territat attonitas occisi fama *Suædi*.
Tu cohibes lachrymas *Frederici* funere fusas?
Imò & chara soror Regis viduata marito
Dedidicit dulcem plus justo flere maritum:
Non viduam dici se passa superstitæ fratre.

T. LLOYD LL. Bacc. Col. D. Io. Bap.

Conci-

Musarum Oxoniensium

Concinamus de Salute restitutâ CAROLO,
Perq; Terram, perq; Cœlos exeant Soteria.
Namq; qualis à rigente Capricorno redditus
Sol renatum clariore pingit Annum fidere,
Dulce Cœlo, dulce Terris, dulce Aquis spectaculum:
Talis à languore saluus exerit sanctum caput
(Dij tibi favent Britanne) gratus Orbi CAROLVS.

Concinamus de salute restitutâ CAROLO,
Perq; Terram, perq; Cœlos, exeant Soteria.
Sanitas, vbi fuisti, languente CAROLO?
Te Sorores, *Castitas*, & alma *Temperantia*
Cum *Serenitate* mentis, (Regio sub pectore
Regna tecum æterna pactæ) conqueruntur perfugam.
Expiabis, si redibis, & novabis Fœdera.
Sed redisti, firmiorq; crescit à culpâ fides.

Iamq; *Temperans*, *Serene*, *Caste*, *Salue* CAROLE.
Concinamus de salute restituta CAROLO;
Perq; Terram, perq; Cœlos exeant Soteria.

TH. MASTER NOV. C. A. M.

EN Feras duplici celebrandas nomine, seu Te
Exhibeant nobis, CAROLE, siue Deum,
Cantemus natumq; Deum, Regemq; renatum,
Solennem meruit Christus vterq; diem.

Occiduis modò Te Hispanus modò Morbus habebat,
Inde Tibi reditus gratus, an inde magis?

Nec

Pro Rege Soteria.

N Ec morbos, nec habent tremulos cœlestia motus
Corpora, sed trepido nondum temerata tumultu,
Pacificas peragunt luces semota timore,
Et secura sui, levibusq; impervia Ventis;
At nos quos dubiæ regit iuconstantia Luna,
Alternos patimur motus, modò torridus æstu
Sirius immittit febres, modo frigidus instat
Hœdus, & à madidis distillant ora Catarrhis:
Vnde Iovi demum dolor ingruit? vnde Tonanti
Ægrotat Caput? anne novos turgente Cerebro
Concepit partus? ô partus Pallade dignos!
Num femur intumuit? valeant portenta poetæ:
Regibus æthereus vigor est, cœlestis origo,
Spiritus affinis cœlo, & conterminus astris;
Vnde tibi licuit populi spectare labores,
CAROLE folliciti, miseras audire querelas,
Vtq; soles reparare. Quid? O Inviçte? Quid imæ
Permissus plebi, vitiatas imbibis auras:
Divinisq; refers populorum opprobria palmis?
Scilicet illa lues populi rugaret Amores
Aut vnquam tantæ imprimeret tectoria fronti?
Scilicet illa lues tam multa glande feriret
Regales vultus: & tanta foramina sacro
Sulcaret gremio? certe clementia fati
Purpureos nitido semouerat ore Corymbos,
Et Miniij maculas. At sentis, CAROLE, sentis
Tœdia morborum non expectata, tuoq;
Compateris populo, monstras tolerare dolores:
Dumq; refers medijs vaccinia cærula, membris,
Nobilitare placet morbum. Sed quo mihi tabo?
Quô mihi tam longo circumlita plectra veneno?

B C

C A-

Musarum Oxoniensium

CAROLVS invaluit, gelidusq; inclaruit æther
Dant Feriæ natumq; Deum, Regemq; renatum:
En reduces vultus: en vt rediviva prioris
Forma genæ, charos festinat inire Sororis
Amplexus, primoq; fouere nitore Nepotes.
Illi tu patriam grâtaberis, illa salutem
Illa fugam Morbi; pensatur Fratre Maritus
Et Pater à Patruo pensabitur. Interea nos
Cantamus vacuis communia gaudia Musis.

S. EVANS LL.B. Nov. Col.

RVmor vt invaluit, Regem ægrotare, dolebat
Fœmina, vir, Iuvenis, mœstus vbiq; Senex.
Orabam: Solum me non doluisse, fatebor,
Latabar, Luctum posse videre Pium:
Non ~~vero~~ ille, fuit tantum * *φλύκταινα*, sciebam,
Morbillo, haud Morbo decubuisse graui.
Iam mecum gaudete Boni. Victurum Ego Regem,
Quod Faustum vobis, auguror Inde Meum:
Morbillos Iuvenes, Infantes sæpè tenellos,
Rarò Senescentes, corripuisse, Scio.

G. AXON LL.B. Nov. Col.

FUnera funeribus commiscens, bustaq; bustis
Ira avidæ, nato Principe, pestis abit.
Filius an Regis potuit dum vagij infans
A tota rabidam gente fugare luem?
Nec valet, Antidorus sibi Rex, depellere varos,
Cujus Apollinea est tam benè nota manus?

Tan-

Est verbum æ-
quivocum,
passim apud
Hippoc. sum-
ptum pro
quavis erup-
tione, seu à
causa internâ
siue à causa
externa, velu-
ti à culice aut
pulicem vibi-
cibus.

Pro Rege Soteria.

Tantane CAROLIDÆ potuêre crepundia? plebem
De tumulo redimet qui modò natus erat?
Et res vsq; noua est? morbum miramur abortum
Depulsum scēptro, CAROLE Magne, tuo?

P. K. A. M. ex *Æde Chr.*

PArce precor, Britonum tibi, dum benè nota Calena,
Augusto, hæc, Regi, tentat dare, Carmina, strenam.

Externas olim peragraſti paſſibus oras:
Galliate, necnon Hiſpania, CAROLE, vidit.
Quæ regio, quamvis peragranti plena pericli eſt,
Te tamen incolumem nobis tam mente remiſit,
Corpore quàm ſanum; quoniam prudentia tanta,
Et pietas in te conſtans, immotaq; vento.
Hinc ſacri Vates, doctiq; Heliconis Alumnī
Verſibus, atq; modo diuini a Principis omni,
Incolumem reditum celebrabant. Præbuit anſam
Multò haud diſſimilem letandi nupera vita,
Conditio aut potiùs nunc integra facta Monarchæ:
Quem, triſti Reges alii dum morte perempti,
Vidimus agrotum, forſan diſcrimine vitæ.

Nam te detinuit captivum, CAROLE, morbus
Talis, qui citiùs validos ad funera ducit,
Quàm langueſcentes. Verùm tibi priſtina dudum
Atq; optata ſalus, noſtro conceſſa Patrono.

Scilicet illuſtrem hunc non vult Mors tollere Patrem:
Ne ſic chara ſuo conjux viduata marito,
Nobilis aut ſoboles meritò deſlere parentem
Deſunctum poſſit, vel noſtra Academia Regem:
Qui toti exemplar pietatis nobile Regno eſt;

Carolus
Redux.

Musarum Oxoniensium

Et cui Rex Regum virtutem, ac munera seuit,
Qualia vix vllis *Maiores*. Hoc benè nòrunt,
Qui te Principibus nòrunt conferre vetustis:
Arbiter exemplum hoc æquus benè pensitet vnum.

^b Pol. Verg. lib.
8. hist. Angl.
f. 143.

^b *Vergilius*, meritis *Edvardi*, à *Numine*, Regis
Concessum agnoscit, sacrum regale *Charisma*,
Quo, solùm tactu, strumam sanare solebat.

^c Pet. Bles. Ep.
150. ad Cleri-
cos Aul. Regie

Idem, ^c *Blesensis* multà pietate, fatetur:
Rex quoniam *Sanctus*, Domini quoq; *Christus* habetur.

Atq; tuæ *Donum* sanandi tale Coronæ,
Et *Britonum* sceptro semper fore continuatum

^d Delrio disq.
Mag. l. 1. c. 3.
q. 4.

Nemo negat, nisi displicuit ^d Cui, quam profitemur,
Religio, necnon *Majorum* hoc gloria Regno.

Ex *Dono* hoc sacro, tibi cum *Majoribus* æquè
Concesso, possis digito sanare aliorum

Morbos: Quippè comes largita est inde facultas.

Mira. Sed *agroti* quis scit curare dolores

Regis? restituit sibi quis medicà arte salutem?

Regius est *Medicus* qui à morbo & morte redemit,

Ipse Deus, Regem nostrum. Vis omnis ab ipso est.

Ergò quid superest? Tam Rex, quàm Subditus omnis,

Aeternum justis celebrent, hoc laudibus anno,

Numen: Et vt semper sint fara benigna precandum.

TH. CROSFIELD. Coll. Regina. Soc.

I, curre, accelera, CAROLVS (quid, Phæbe, moraris?)
Heu CAROLVS morbo agrotat, morboq; verendo,
Cumq; suo CAROLO tota Anglia. Same liquores
Qui superant mortem, cape balsama qualia læsos

Persanant

Pro Rege Soteria.

Peisanant superos. Nunc O Nunc Numina succis
Surda alijs, Phæbææ auscultent protinus arti;
Ambiat & vinci Fatum, Morbusq; pudendus.

Vana precor. Magno CAROLO vacet ire per umbras
Nondum in equis CAROLO parvo ludente; fremente
Nec dum principibus teneris & Regibus Aulâ?
Nec vacat huic, nec obire licet. Si respicis Annos,
Dic, vbi Cæsaries Saturni? vbi lumina tandem
Emerita, atq; nives Capitis, Rugæq; Colendæ?
Totus adhuc candor, totâ Æstas fronte superbit.
Nec CAROLO satis hæc. Vbi dignus Principe Morbus
Qualis erit Mundi, qualis fuit ante *Iacobi*
Febris, & optandi Pyreti nova Flamma? Quirites
Hi morbi & vulgus sapiunt. Vbi deniq; cæli
Monstra, & magnatum minitantes fata cometæ?
Hæc cum vicinæ fient Præludia Mortis,
Tunc timeam CAROLO, CAROLVS ne sydere Cælum
Augeat, & proavis socium se Regibus addar.

Sed jam vivit, Iô, Reges interq; cadentes
Stat solus maior Fatis, aususq; minantes
Non pallere Deas. Sic, ô sic pallida Fata,
Sic semper frænet CAROLVS; Vivusq; supremas
Ad sedes raptus, Plaustrum regat altior ipsis
In Cælis proprium, Plaustrum in Tellure Nepotum.

G. WILDE *Iurif. Soc. Ioan.*

Siccine grassari audacis contagio morbi?
Siccine defævire solet? Spoliandaq; Regnis
Iunctim vita Salusq; tribus? Fælicior Orbi
Affulsit, Festisq; dies numeranda, Britanno:
Et neq; nostra salus, nec pars diviniore auræ

B C 3

Quæ

Musarum Oxoniensium

Quæ regnis tribus est & Vita & gloria, Mortis
Artifici morbo succumbit. Plaudite musæ
Oxonides, festumq; canatis ab Ifide carmen.
Desinat ulterius Sacrum vitiare rebellis
Pustula, Plebeio post hac saturanda cruore,
Et vulgi spolijs, quorum est satis ampla supellex:
Nec nisi lera cadat Regalis victima Fatis.

GVIL. HODGES A. M. Col. Exon.

P Angite pierides, mutatas dicite formas,
Et nova (Si medicis placeat) data corpora morbo.
Naso mihi numeros, numeros mihi nocte Catulle,
Pustula, dum quam scelerata ab origine, quam
Sic ratione scatens teretes grassetur in artus,
Improba nec metuat gelido occurfare decembri,
Principis & thalamos, regisq; intrare cubile,
Carmines depingam. Pandoræ numquid alumnum
Hunc peperit pyxis: Tunc cum sua dona reclusit
Iapetionides? Latiâ an spiravit ab aura
Halitus, ut Latijs Epidaurius appulit oris?
Coccyusve sinu pestem eructavit ab illo
Pallentes habitant vbi morbi & turpis egestas?
Haud reor in sacros, neq; sic auderet honores.
Vana igitur vatium veterum sit fabula, nec iam
Naso mihi numeros, numeros neq; nocte Catulle.
Progenies magis ista nova, atq; propinquior ortus.
Teutonicam linquens aciem Bellona, Britannos
Scilicet accedens, spumantes oblita rictus,
Cæde virum, nostras maculosâ grandine terras
Verberat, & faciem reliquos ante involat omnes
Cæsaris. Opposuit dextram natura: serenam

Horrida

Pro Rege Soteria.

Horrida ne faciem temeraret, tabe coruscas
Inficiente genas. Casto Deus æquus amor
Sic bene consuluit. Simili quora millia morbo
Corpora lustravit juvenilis sanguinis ardor?
Ut passim possit (quæ regis maxima virtus)
Nosse suos, sic variolis scilicet Anglica pubes.

T. KECHENER *L.L. Bac. Nov. Coll. Soci.*

NOVUM Britannis hospitem, à suis, Delo
Tenedoq;, regnis, Cynthium, quid advexit?
Populine grandis Io, & infrequens clamor?
Aut pharmacis instructus advolas, Regi
Serus minister *sospiti*? Vel accedis
Præses, Camanæ non tuæ, insolens? Ecce
Sine te Britannus entheus, Deus sospes.
Nempe abdicatas revocat & creat Musas
Idemq; poscit Rex, & instruit, Vatem.
Et expedit Psttaco, novum *Kais*,
Mihiq; carmen: scilicet salus tanti,
Nulli tacenda CAROLO: suo rursus
Redux, Ibero littore, an pari voto,
Animisq; iam carebit? O nefas dirum!
Gratamur ergo Cæsari, suum fato
Potentius plasma, Dominas manus Morbi:
Cuius superstes CAROLVS, Deo viuit,
Suisq; laus perennis, & *Triumphator*.

H. C. Coll. Mag. Soc. A. M.

VT gestiebam, Cynthio plenus, modo
Properare ad alti Bifida Parnassi juga;
Elanguere Musæ, & attonitus chorus

Responfa

Musarum Oxoniensium

Responſa nec conceſſit, aut votis meis
Annuere valuit, totus in ſuſpirijs.
Mærens ſtupenſq; Delphicos adij lares:
Quid cauſat (inquam) Phæbe tam luctus graves?
Aut vnde gemitus! Tripode detonuit Deus;
Reſ digna planctu: colume & genium togæ,
Patriæ parentem, ſæculi facilè decus:
Quem pariter vnum Gratiæ, ac Muſæ, colunt,
Regem moleſtus CAROLVM morbus premit,
Ipſoq; morbo triſtius morbi genus.
Sed ſi quid artis mihi ſit, aut Medicæ manus
Præſtare poſſint aliquid, aut lachrymæ piæ
Et nuncupata vota iuſtorum truces
Poſſint ſorores flectere; expectes, breui
Reficiet artus priſtinus laſſos vigor.
Non me feſellit, leniter calvit lues,
Et gemma rara Regium pinxit latus,
Dictoq; citius arſit & fugit ſimul.
Sapit medela Numen; immenſum hoc bonum
Debetur arti; ſed magis miraculo.

Lubens ergo age Muſa per choreas
Duc nos caſtalidum, cienſq; pleſtra
Verſum fundito (iam vacant camænæ)
Non qualem tribuunt Deæ gementes
Aut qualem invalido ſolent patrono,
Iejunum lacerumq; languidumque
Carmen; quale *alacres* queunt Sorores
Et quale incolumi ſolent patrono,
Plenum grandiloquumq; vividumq;

I. HIDE *Mag. Col. A. M.*

Pro Rege Soteria.

*In auspiciatissimam Regis è Variolis conva-
lescentis salutem Carmen
gratulatorium.*

DUm Regis inde, & inde totius salus
Regni timeretur; dum pari saltem metu
Viro *Maria*, Principi facilem vover
Populus medelam; nuperos fatis dolor
Indulget ictus: vix *Frederici* rogos,
Dubiosve cineres flere *Gustavi* vacat,
Plus vivus vrget, major è **C A R O L O** venit
Spirante luctus: hospitis ritu tamen
Statim recessit, non moras egit dolor;
Brevisque Populi numen ostendit metu
Non infideli qualis in folio sedet,
Sed quantus Animis: vindicis cœli nihil,
Totum probantis vidimus. Timidus diu
Pavidusque morbus sanguinis tanti vadum
Invitus intrat: indices siquæ cutem
Ægram occupârunt pustulæ, siquæ loco
Tanto superbæ conspici optârunt, suis
Tumuere foetæ lachrymis, illo velut
Latice paratæ flere, quod fieret, nefas:
Fugientque sparsam purpurâ morbus notam
Supplex reliquit, posset vt crimen suum
Sic deprecari, non quasi victor ferox
Trophæa ponens, sed quasi tristis reus
Timido rubore fassus admissum scelus.
Sed suspicaces anxius nondum metus
Posuit popellus, pertinax curas fovet,

D

Vltraque

Musarum Oxoniensium

Ultraque morbum trepidat; & quamvis coli
Nihil resectum cernit, & totum stupet
Adhuc decorem; victa formidat tamen
Reputans pericla, quæque tam invisum malum
Fecisse poterat, vnicam causam metûs
Metuisse faciens. Sit nihil posthac, precor,
Quo se tulisse sentiat morbum, nisi
Meliùs valendo: nulla Medicorum manus
Hos jactet artus. Prosperum hunc Illi diem
Tanquam secundos Aula Natales facret:
E facie plebis quilibet rursus suis,
Cum convalescit, redditur, Princeps datur.

GUIL. CARTW.

In Regem CAROLUM ab Exanthematis revalescentem.

Exultans numeris ligatus ardor
Primus non fuit impetus caloris,
Tentat lætitiâ tumente foetum
Dudum gaudia parturire pectus:
Salvi nuncia regis intus audit,
Famæque anticipans volantis alas,
Rumorem sine nuncio recepit;
Te famâ reticente, quisque nôsset
In sese incolumen, suis dolorem
Sensit principis ut gravem medullis,
Regnum corpore dum laborat vno.
Quænam est ambitio mali per omnes
Rivos sanguinis inclyti vagantis,

Quæ

Pro Rege Soteria.

Quæ clarum proavis petens cruorem,
Sævit nobiliore parte ? dicas
Regis, non hominis fuisse morbum.
Venis æstuat, at verenda flores
Nusquam purpurei per ora vernant,
Nec sacros temerare morbus audet
Vultus, quos populus frequens adorat :
Parcè germina per cutim resurgunt,
Corpus pustula rariorque signat,
Sordes exiguas, minusque sæcis
Tanto sanguine dum faretur esse.
Putris per tenuēs means canales
Ebullit cruor, & malignus humor
Defæcatus abit, fuit medela
Iam morbus tibi, jam lues Machaon,
Solūm per totidem dies fuisti
Ægrotus medico, malum favere
Sensisti, tepet en per omne membrum
Sanguis purior, & novo vigore
In longos melior virescis annos,
Hic natalis erit tibi secundus,
Huc filum *Lachesis*, suum revolvēt,
Atque hinc incipient opus *Sorores*.

T. CLARKE.

BEne est. Caloris pristini agnosco Deum,
Agnosco, CAROLE, præpotens Numen Tuum,
Tories Poëtas qui vel invitos creas.
Olim reverso debitos plausus Tibi,

D 2

Char-

Musarum Oxonienſium

Chartasque plures dedimus, & lauro fores
Virere lætæ, quando ab Hiſpano redux
Tuos beaſti, qualis ex omni ſoles
Labore, major. Anſa lætandi data eſt,
En alia nobis, Hoſtis interni dolos
Quòd perferendo viceris! Palmas ſuas
Surſum elevavit qui modò, in plauſus dabit
Nunc quàm libenter! frigidus ſanguis tuum
Regnum occupavit, proximum frigus neci
Invaſit omnes, triſtior cum te lues
Invaſit vnum. Sed quid imbellis furor
Te puſtularum vexat? hæ naſci ſolent,
Cum tabe ſtagnet ſanguis: At venas tuas
Percurrit vnda purior, nullo ſitu
Sanguis putreſcens; Craſſi & Humoris vice
Mixture ſola corporis Virtus erat.
Agnosco tandem Puſtulæ ingenuum dolum
Fraudemque doctam; latuit incertâ jubar
Sub nube paulum CAROLI, vt Populus ſciat
Vultu carendo Regio meliùs frui.

W. OWEN.

Vivit, & æternùm vivat, ſpes vnica mundi,
Terrarumq; decus Cæſar, quem providus æther
Servat, & ipſa ſalus tutis amplectitur vlnis.
In quem nulla lues, nec morborum agmina quicquam
Iuris habent, ſed poſt variæ diſcrimina ſortis
Soſpes adeſt, iterumque Redux. Cur debita nondum
Gaudia ſperâſtis Superi? quid viſere fruſtrâ
Optâſtis nunquam morituri funera Regis?

Ille

Pro Rege Soteria.

Ille quidem æthereâ dominari dignus in aulâ,
Et regere imperio cœlos cum Rege Deorum,
Quo solo minor est, & sceptrâ secunda tenere.
Sed Virtus & Fata vetant, quæ fœdere certo
Singula in vnus conjuravere salutem :
Vt veteres transcendat avos, mundumque trophœis
Impleat æternis, nec solum fama loquatur
Gustavum, magnis vincet quem CAROLUS actis.
Talia vota facit mundus, sic supplicat orbis,
Tardus ad astra migres, & cœlo, maxime Cæsar,
Dij faciant te serò frui, semperque mereri.

T. G. A. BAC.

Vix levis ereptum narravit rumor *Adolphum*,
Et cineres (*Frederice*) tuos, quin sæviùs instat
Vis adversa mali, propiùsque vrgerè Britannos
Cæperat, & veluti gemino majoribus ausis
Funere præludens, demum hîc tentante lacerto,
Parca ferit : referens aliunde cadavera Regum,
Hic tantùm aggreditur, veluti contenta minari,
Et magnum reputans CAROLUM tetigisse triumphum.
Proditor insidias male-fido gurgite sanguis
Accepit : Solo est CAROLUS feriendus ab ipso:
Sed neque qui proprio later, hostis sanguine lædit,
Excoquit hæc tantum, non perdit machina, virus
Corpore quicquid erat, sic evocat inde, manuque
Sub rigidâ dicas numen donâsse salutem,
Esavi agnosco digitos, vocemque *Iacobi*.
Sed premit ipse malum, nolens commercia luctus;

Musarum Oxoniensium

Hoc unum nobis Pius invidet, attigit aures
Tunc morbus cum nullus erat, solumque valendo
Ægrotasse liquet, tantam solatia Regis
Audimus, talisque nihil nisi prospera Sceptra.

Qui dubiam numeras inter secreta salutem,
Et tantum gaudere jubes, tibi lata vovemus
Omnia; nulla tuæ posthac sit portio vitæ,
Quam populum non nōsse velis, quam testibus illis
Auferrī exoptes, nobis precor addere pergas,
Perpetuam, sed non tali fundamine nixam,
Lætitiā, quæ sic veniunt solatia terrent.

GUILLIEL. STUT.

DVm pallescimus, heu nimis miselli;
Dumque instant febrium novæ phalanges,
Et quodcunque mali est potentioris:
Ne nos deprimerent nimis dolores,
Ærumnæque satis laboriosæ;
Nostros CAROLUS excipit dolores,
Et Princeps epidemicè laborat.
Et quæcunque necessitas malignæ
Sortis proposuit severiora
Iam facit leviora sustinendō.

Felix illa dies, eritque semper
Quæ te restituit tibi, suisque,
Augustissime; reddidit salutem:
Vivas auspicio beatorum,
Illustrissimus omnium Patronus,

Et

Pro Rege Soteria.

Et caligine jam procul remotâ
Erumpas radio sereniori:
Et cum sustuleris malum popelli,
Nostram participes diu salutem.

FRANC. WRIGHT, *A. B.*

Morbo afflicta Tuo jacuit Respublica; vires
Iamque tuis auctis viribus, ipsa capit.
Nam gravis est morbus, capite est qui fusus ab ipso:
Vertitur inque tuâ, nostra, salute, salus.
Hic pestes potius libet exoptare salutis,
Non deerit populo, te potiente salus.
Verùm inter tantas Regum languescere mortes,
Non morbus, pietas sed tua, Cæsar erat.

NIC. HOWSON, *A. B.*

Si rabidis prisci referebant numina morbis,
Thuricremasve aras si Libitina tulit:
Qui reges tangit, cognataque numina cœlo,
Quantum, dic, numen, (si modo morbus) eris?
Cum furis in populo poteris tum morbus haberi,
Cælareo residens pectore numen eris.

GUIL. PAGE, *A. B.*

OMnibus æqua quidem mors dicitur esse, sed esset
Injusta hæc nobis, si foret æqua tibi.

LAURENT. BREWER, *A. B.*

Quid

Quid Regem invalido dente premis lues?
Imbellis nimis es, lædere quæ Iovem

Tentas : vincere si vis,

Plebeias peteres domos.

Reges invalidi non metuunt minas

Hostis : proh ! tenuis tu : Stygium ad lacum,

Solus mittere possit

Morbus nobilior Deos.

Ast Hunc fortè lues nescia vulnerat,

Plebeio rata se sanguine serpere :

At notum citò Numen

Est confessa brevi morà.

GUIL. CREEDE.

Quid jam sollicitas novem Sorores?

Quid Phœbi solitum precaris œstrum,

Quem soli ex trivijs rogant Poetæ?

Rerum prima salus, & una, sospes,

Sospes CAROLUS Entheo furore,

Quem non vel subitò facit Poetam?

Quis non carmina, gratulationes,

Et vota atque animum refundet ipsum,

Quum vitam atque animam novam recepit,

(Fibris quis nisi corneis laboret,)

Dum Regis fruitur sui salute?

Pro se nemo Iovi preces litavit,

Cepit vota Deus nec ulla, præter

Quæ te, CAROLE, sospitem rogabant:

Si quas corpore jam tuo reliquit

Hic morbus, foveas, stupere cessa;

Vellet

Pro Rege Soteria.

Vellet longius intus immorari,
Nunquam pabula tam beata novit,
Tàm molli jacuit nec ante plumâ.
Exanthemata, quæ fuere morbus,
(Quantum cura potest, & ars doloris.)
Iam sunt deliciae tui popelli.

T. ANDREWES.

*Indignatio Gratiarum, agrotante CAROLO,
Britanniarum Monarchâ.*

Gratiæ.

QUIS furor (ô *Parca*,) quæ tanta licentia Fati,
Hos pariter superare sinus? Rursumne recumbit
Cæsar: & agnoscit diri vestigia Morbi?
Huc (scelus!) huc fauces tendis, *Libitina*, voraces?
Scilicet hîc, hîc *Phlegra* tibi est? vbi condere fas est
Proelia coelitis? nostrosque laceffere Divos?
Ambitiosa fames morbi est? Fatumque superbit?
Quò scandit rabies? Quorsum fuliginis umbrâ
Sordet ebur frontis? Cur sacrum pectus iniquæ
Deformant maculæ? Quo crimine sæviit ira?
Nos heu! nos *CAROLI* spectat dolor. Illius *Aulam*
Novimus, & socio tutamur pollice Regnum.

Responsio Parcarum.

Parcite (Dijs genitæ) mentem vexare querelis;
Elumbis venit ista Lues. Nec defuit omen.
Septimâ fluxit hyems, ex quo *Diadema Britannum*
Hos decorat vultus. Hic *Climactericus* annus

Parcæ.

E

Reg-

Musarum Oxoniensium

Regnantis CAROLI est. Nocuam tentavimus artem
Ante ; sed ingentis prohibebant pondera cæpti,
Sic properare nefas. Dextra cessurus inermi
Non est Defensor Fidei. Nec degener istus.
Qui solet extremum dolor infestare cerebrum,
Nunc Caput infestat populi. Sed Numina novir,
Scitque fidem servare Dijs. Quòd regia corda
Stipabat numerosa lues, speculere salutis
Omina, densato nunquam temeranda periclô.
Rere superductis succendi tempora gemmis.
Fortè etiam longi seriem depinxerat avi
Quo Britonum frænabit opes. Vel sydera credas
Æmula Terrenum radijs decorare Tonantem :
Quæ, simul ac terras *Augusti* fulgor inaurat
(Vt reducis splendet post ignes flamma metalli)
Arcebit, viduata comis. Velut astra minora
Perstringit solare jubar. Neque sceptrâ peribunt
Degeneri maculata manu. Diademata tradet
Regia posteritas ; dignus moderabitur hæres.
Alter & emerito surget de pulvere *Phoenix*.

E D. BATHURST. BAC. ART.

& Trin. Coll. Alumnus.

Chronogramma.

VIVIT rex nobis, absorpta est
Mors In VICToriâ, Deo gratias.

CAROLE, jam morbo sapimus: dum morte laboras
Vir, cum scis mortem vincere, numen eris.
Mors

Pro Rege Soteria.

Mors gulo macrescas, tua sunt jejunia Festa:
Non tibi noster erit mensa secunda Deus.
Mortua sis : vivit ; non est mortale quod optas :
In te, non Regem tela retorta cadunt.
Invida victa sapis ; fiunt tua principis arma,
Vivere si possis, vincere sæpe potest.
Quàm celebrare Deum placeat natale duorum,
CAROLE magne tuum, maxime Christe tuum?

F. P. è *Coll. Magd. Bac.*

NUPER erat maculis obscura *Britannia*, tabem :
Traxit, & aggressa est (vt solet ista) Caput
Sol tamen emicuit : nec enim inter nubila condi
Longiùs ista tuum fas erat, *Angle*, Caput.

GEORG. ZOUCH,
Nov. Coll. Socius.

MORBUS regalem nuper penetraverat Aulam,
Ausus tam magnas contemerare domos :
Ast CAROLUM vt vidit, salve, *Augustissime*, dixit:
Hinc Tibi majoris causa salutis erit.
Ergò vbi te tactu, qualem penè ipse rogares,
Signârat, fugit : & talia dicta dedit.
Quæ decet esse Hominum tali pro Principe vota,
Cui damni voluit Pestis acerba nihil ?

IO. MAYLARD.
Ng. Coll. Soc.

Musarum Oxoniensium

INsit quis mihi si Deus, resurgat ;
Tu cum Rege Tuo valesce Musa,
Salvus CAROLUS à furore morbi
Carmen ni moveat Tuum, perito.
Sano Principe, quis futurus æger ?
Plenâ qui nequeat frui salute,
Morbi vulnera gaudio levabit ;
De Te, CAROLE, pharmacum resumer.
Is quem Pustula languidum peredit ;
Qui tristes Medicos remisit olim ;
Optans quod superest coli secandæ
Huic impendere júbilo frequenti,
Quòd Princeps valuit, tamen nec æger :
Robur lætitiâ ciente sumet,
Quâ mox depositâ peribit Ipse.
Gaudebit similis sui quòd esse
Non posses, lacero, cavoque vultu :
Nolet Te focium sui doloris.
Tantillum sibi postulat salutis,
Vt, fossâ cute, Te videre vivat,
Te, cui non eadem lues noceret.
Quem verò niveus decor, genæque
Illæsus nitor integræ venustat :
Latus Te citò convalere, morbos,
Hos morbos faciles laceffit vltro ;
Optat tot papulas, *Machaonique*
Horas tot tribuit, Tuumque tempus,
Tecum, ægrescere malit, vt valeat.
Quin nostris liceat, peto, Camænis,
Regem visere redditum Camænis,

Sana-

Pro Rege Soteria.

Sanatamque manum deosculari.

Morbo dissimilis Camæna, gessit
Multo carmine, gaudioque longo.

TAm citò diffugit brevior dum, CAROLE, morbus
Redditus es Nobis cùm neque raptus eras.
Quàm prævenisti lachrymas ! turgebat ocellus
Lapsuram, citiùs sed revocavit, aquam :
Guttula si cecidit, quòd eras non exijt vnda,
Sed poteras morbo languidus esse Tuo.
Rara Tui sacro dispersa est pustula vultu,
Post Tergum timidè, ne videatur, abir.
Non ausa est mordere genas, faciemque forare,
Sic populum solita est discruciare Tuum.
Dedidicit rabiem mollescens, CAROLE, morbus,
Principe sub leni mitior ipse fuit.
Comprimit huic oculos, venturi præfica fati,
Pustula, vel vultu deteriore notat ;
Is larvâ obductus, novus est, faciemque videre
Qualis sit, nolit, qualis erat nequeat ;
Huic, tamen invito, figuntur lumina centum,
Argi quæ tanquam lumina, nulla vident :
Indulget Regi sine quâvis pustula poenâ,
Vel vitiante genas, vel minitante necem.
Quos decet esse hominum nostro sub *Cæsare* mores ?
Morbis qui virus mirius esse facit ?

I. MAPLET ex *Ad. Christ.*

Ingenitæ varos Medici purgamina facis,
Maternique malum sanguinis esse putant.

Musarum Oxoniensium

Vix morbi ostendit vestigia CAROLUS : *Annam*
Sanguine tam puro credo fuisse Deam.

HEN. STANLEY *Art. Bac.*
Newi Coll. Socius.

PUSTULA plebeiaæ raro miserata figuræ
Signavit, multo stigmate nota, gregem.
Innumeros dedit illa rogo, miseræque coactis
Vivere cum vitâ jam nova forma data est.
In qua tot fodit tumulos, tot sculpsit, edacis
Sarcophagi possent ut meminisse sui :
Hæc, depicta genis explorans signa senectæ,
Abijcit à digitis virgo *Memento mori* :
Et, speculo cribrata suo quod surgit imago,
Huic geminat sulcos plurima cura novos :
Tot morbi monumenta videns spirantia, raptum
Nil tibi præterquam CAROLÆ vulgus habes :
Rasit inoffensum tibi pustula nulla decorem,
Sed vitium proprio fassa rubore perit ;
Inque novas rupit lachrymas, ubi mergitur omnis
(Si qua fuit toto corpore) tetra lues :
Ægrotes aliter nunquam, nisi, CAROLÆ, victo
Quo poteris morbo sanior esse tuo.

G. LOURLEDGE.

SICCINE Parca ferox, & tygride sævior omni,
Nunquam longa satis *Frederici* stamina fregit?
Siccine magnanimo mundum spoliavit *Adolpho*?
Nec tantis contenta tamen scelerata triumphis,
Egre-

Pro Rege Soteria.

Egregium CAROLI cupit exhaurire cruorem?
Post tot mille animas iræ (Bellona) litatas
(Invidiosa) tuæ, delassatumque Charontem,
Et fere submersam tranantùm pondere cymbam,
Deturbare audet CAROLUM è temone Britanno?
Id molita nefas, nescis (temeraria) nescis,
Quodnam immane Chaos funesta induxerat orbi
Dextera, quot jugulos petijsti vulnere in uno.
Scilicet ille latex non deficientibus undis,
Innumeros fœcundat agros, & flumina nutrit:
Ingens sylva hominum super hâc radice quiescit.
Anglia, si tollas CAROLUM, est exangue cadaver.
Inde animam traxêre suam, quoscunque profundum
Arctoum canis populos circumluit undis,
Hinc procul esto Dolor, procul hinc discedite Febres:
Variolæ Audaces, obscuros pingite vultus,
Viliaque in medio disquirite pabula vulgo;
Nil nisi ruga suas hâc ponet fronte figuras;
Comprimet hos oculos tantùm matura senectus,
Intemerata malis, atque omni fortior hoste.

GUIL. HARWELL, C. O.

MOrbus, qui morti solet inservire, salutis!
Consuluit Regis, medicum se præstitit agro:
Ut sic excocto similis rex inclytus auro
Purior emergat, scoria purgatus ab omni.

FRAN. ANDERSON, C. C. C.

Y

Occubuit.

Occubuit denso confossus vulnere Cæsar,
Divisamque tulit mortem: Rex, Cæsare major,
Fraudem intestinam, & dubij conamina morbi
Pertulit illæsus; vicerunt membra venenum,
Decoxitque luem sanguis: Pars nulla relanguet,
Seque vetat tangi, morboque irata tumescit.

Exiles bullæ, surgentes cortice rubro,
Ceui tenues Cerasi, aut pulvis rutilantior auri,
Ornavere cutem niviam. Labecula quævis
Fomentum egressit morbi, membrisque lateantes
Extulit insidias fati, ut mox fæce revulsâ
Non possit pars ulla mori, fusosque perennes
Perducat vegeto annosus subtemine Princeps.

Immensas querulo genas fluento
Tergat plebs: Timor exulet pusillus;
Morbus non potuit ferire Regem,
Tinxit purpura sola, non venenum.

Sin morbus fuit aut cerussâ morbi:
Ploravit populus tulisse posse
Te ludibria fabulamvè, Princeps.

Non subducere Te queas ocellis,
Secretovè tibi valere: quin te
Mox Respublica pertimescit ægrum.

Vultus deliquium serenioris
Vestri (CAROLÆ) morbus est Britannis.

Guil. Iuie, ex *Æd. Chr.*

Rex patitur: Illæque Domino haud profunt manus
Quas nemo non medicas probavit? morbidi
Strumas

Pro Rege Soteria.

Strumas popelli tactu Apostolico solens
Arcere, simile nescit aut levius malum
A se amovere, pustulas ? harum lues
Metuit aperto Marte grassari : furit
Ictu silenti : Regis à tergo subit,
Hostes sui imitata : At sacrum vultus decus
Nec vna foedat macula , Majestas sedet
Hoc orbe : Numen sentit & Morbus Tuum
Auguste Princeps ; sentit, & leviter ferit ;
Pudetque percussisse vel sic ; & fugit.
At Rex maligno carnis exutus situ,
Solidatur ipso morbo, & artus induit
Robustiores : (pulchrius sic fulgurant
Metalla defæcata ,) non membra enecat
Hæc ægritudo Capitis ; haud cruciat lues
Quæ dat salutem : gaudet his populus malis,
Quæ fata sera CAROLI spondent throno.

RIC. SWAYNE *ex*

Æd. Christ.

QUæ tulit ejusdem morbi Consortia, versus
Incolumi Phæbo turba novena litat.
Languida nam salvo revirescit Musa Patrono,
Et valet, & tuto Præsidente tuta viget.
Frondescit laurus dum surgit *Apollo*, poëtas,
Et Regem sanos reddidit vna dies.
CAROLE, Te gaudent, & se valuisse, salutis
Signa Tuæ scribunt Carmina, signa suæ.

IOH. GOFTON *Eq. Aurat. fil.*

ex Æd. Christ.

F

Non

Musarum Oxoniensium

Non Te, CAROLE, pharmacum redemit,
Nectabem luis expulit *Machaon* :

Hâc vulgus reualefcit Arte ; tantum
Majestas sibi Sanitas futura est,
Sefe confulit vna, se tuetur.

Non herbæ Diademati falubres,
Non sunt Pocula ; Regiumque morbum
Nil tollit nifi Rex ; ferendo tollit ;
Membrum, quod patitur Venena, Sanat :
Seu vis infita, five tinxit arte
Galenus digitos, sibi medentur,
Vulgo qui toties medentur ægro.

Io, qui poteris fugare Morbos,
Vitam, CAROLE, fac Tuam perennem.

MAVRICIVS BERKLY.

Æd. Chr. Alum.

Convaluit CAROLVS, festæ fulsere Calendæ,
Candidior nunquam venisti *Iane* Britannis.

Iupiter ipse licet Coelos in Munera laxet,
Non dederit strenam majorem, Principe salvo.

GVIL. PARSONS.

Coll. Novi Socius.

Stupent dolores. CAROLVM fata impetunt
Audaciora. Dis, triumphis haud satur,
Nil grande ducit, quod tot orbis Principes
Fatalis annus mancipavit victimas
Ipsi paratas. heu ! Britannum *Cesarem*
Invadit hostis impotens vulnusculis.

Peri-

Pro Rege Soteria.

Periclitatur CAROLUS. Britannia
Fit penè coelebs; Dia tam charum caput
Fati triumphis eximit clementia.
CAROLE ! calorem febrium zeli tui
Proscribit ardor. Temer, in cœlo facem
Propè jam micantem, subditorum supplices
Preces morantur, & juvat CAROLO frui.
Quem dum renatæ gestiunt Musæ Entheo
Furore decantare, se salvas canunt,
Sibique gratulantur à nigrâ domo
Fati reductis. Artibus renasceris,
Ipsique Phœbo. Totus indulsit tibi
Apollo vires; ne, perempto CAROLO,
Cedamus omnes Atropo; nos publicus,
Ardente sumus capite tam charo, Rogus.

DUDLEIUS DIGGES:
è Coll. Vniver. A. B.

SÆvior exorta est, & peste nocentior omni
Pustula, majoresque minor imminata ruinas:
Largius ebiberat, sed vilius ebria pestis,
Plebeio contenta sitim domuisse cruore.
Et quanquam toties nimio se proluit hæstu,
Regales cyathos metuit sperare, nec aula est
Inter tot prædas tantos optare triumphos.
Pustula reppererat quo ictu crudelius vno
Eriperet Regi vitam, populoque salutem,
Atque vnâ possêt gentem delere ruinâ.
Dij melius tamen, vt fatalem perderet ictum.
Sæviùs imminuit vulgi cervicibus ipsâ

Musarum Oxoniensium

Parcendi rabie, miseræ vitæque reliquit
Infœlix spoliū, & quod fastidiverat ensis.
Quid tam triste potest laceris contingere membris,
Quàm capiti superesse suo, & traducere mortem ?
Sola facit nobis (*Cæsar*) clementia vestra
Quòd patimur vixisse, & quòd simul inter & extra
Funestas clades flere & ridere solemus.
Securi loquimur quas strages Suevicus Ensis
Ediderat, quas magnus Iber, quas Belgicus Heros,
Nec patimur præter Pacis gratissima damna.
Quid Pietas, ignava jaces ? Pro *Cæsare* salvo
Munere quid digno Cœlos onerare moraris ?
Noxia, si qua manent, dispergat nubila plausus,
Et merito densum fument altaria thure.

GEO. KENDALL. *Bac.*

Art. Exon. Coll. Soc.

Magni ter cædem CAROLI voluere supremam
Fata ; tamen vivit, toties delusa superstes
Ridet ; jam metuunt filum lacerare Sorores.
En mortem pietas, morbum reverentia vincit.
Omnia sic CAROLO parent, ceduntque libenter.

IACOBUS ROWSE.

Sol Britannicus occidit tenebris :
Sol Britannicus exuit tenebras :
Dicis blandule CAROLO *Catulle*,
Soles occidere & redire possunt.

THO. SNELLING,

Schol. Ioan.

Pustula.

Pro Rege Soteria.

PUstula funcribus populi foecunda perempti,
In CAROLO virus perdidit Illa suum:
Non ausit morbus vultum temerasse serenum
Principis, aut foedos inseruisse favos.
Non medicum quærit papularum innoxius humor:
Ultro sanatur, Te Patientem, lues.
At quæ nos deceant in Regem corda? volebat
Si Deus ipse Unctum vix tetigisse suum.

GUILL. PIERCE, *ex*
Æd. Christ.

EXanthema frequens petat severas
Frontes, & caperet Catonianas,
Vitet Cæsareas: truce[m] Neronis
Corruget faciem. Serenitatem
Augusti CAROLI fugare nubes
Nulla obducta valet; nec ira torvum.
Quem non reddiderit, potest, edaci
Morbus tabe suâ nocens, timendum.

FRANC. GODWIN.
ex Æd. Christ.

SAcra petit dirus tua CAROLE pectora morbus,
Sed frustra: Tanti est, non potuisse mori!
Scilicet æternus nescis post fata perire:
Nec Tua, si caderes, nostra ruina foret.
Ingenium est Fati nobis tua regna videri
Indulxisse, licet non ruitura sciat.

EDWARD. FOULIS, *ex*
Aut. S. Alb.

CVM jam mors *Suecum* non tempeſtiva peremit,
Victorem & ſpolijs miſcuit atra ſuis.
CUM jam ſpes inter Reduces patriamq; propinquam,
Rhenanus cecidit peſte premente Comes:
Nil meruere ſuo peccata Britannica Regi?
Solus & hic murex abſque cruore micat.
Tantidem CAROLI morbus cum mortibus iſtis,
Cum luctu & damno noſtra periclâ valent.
At te (Gens Britonum) lætari non modò tanta,
Tam properata ſalus, morbus at ipſe iubet:
Quicquid erat labis, pius Ille piavit; & inſtar
Plebeia peſtis, puſtula Regis erit.

I. C. Coll. Ioan.

DENſatis *Suecia* ſuperbientem
Cattorum ſpolijs ducem, triumphans
Ducit mors rate pallidi Charontis.
Eſſrænis tamen hoc putat trophæum
Nullum, ni gemit; pererrat orbem;
Sævit miſſilibus, *Bohemiaque*
Regem lethiferâ ferit ſagittâ.
Expletur nec adhuc furor, ſed audax,
Heu audax nimium, petit ſuperbo
Noſtrum vulnere *Cæſarem*. Imminenti
Majori gemina hæc ducum periclô
Mors præluſit, vt anguium cruenta
Cædes, exitio tumentis Hydræ.
Nil lethale tamen poteſt ſereno
Trux fatum CAROLO; nec audet, impar
Tam magnæ inuidiæ. Cadente tantâ

Fœdo

Pro Rege Soteria.

Fœdo tabifici furore morbi,
Salvo (CAROLE) Te, cohorte plebis,
Inter funera Principum potentum,
Quis curam neget esse Te deorum?

E. GRAY ex *Æd. Chr.*

QUæ blanda Angliacam Fortuna aspexerat Aulam,
Sive oblita sui, seu prodiga visa favoris,
Impatiens nescire vices, tandem ausa malignas
Ambitiosa suas tentare in Cæsare vires;
Et placuit sævo mandare pericula morbo,
Olim plebeiâ solito clarescere palmâ:
Quâ de cæde recens generosum provocat hostem,
A quo vel victus poterat sperare trophæum.
O satis! ô nimium stratum vidisse leonem!
Invenit pestis, quâ per compendia lædat,
Ingéniosa viam; populus violamur in Vno.
Invasit morbus caput, atque in principe (cujus
Depositum plebeiâ salus) meditatur acerbum
Et palmare nefas, quod vel sperâsse nefandum;
Decollare simul corpus commune Britannûm,
Quò vix Romulei spectârunt vota tyranni;
Vt multæ populum damnaret noctis in umbram
Contentum minimâ. Nostrâs *Carolina* reviset
Stella, nec occiduâ subjectas lampade, terras.
Nam fata augustum Regis venerata cruorem,
Et facili & timido vibrârunt tela lacerto,
In solam valitura cutem: tam dura Sororum
Nulla genæ regnantis honos quin flecteret, etsi
Pyrrhæo.

Musarum Oxoniensium

Pyrrhæo totæ riguissent marniore fibræ.

Sydereo CAROLI quamvis diademate cingi
Dignus apex, famæ tamen incrementa futuræ
Impediunt, nondum tanto rectore beata
Terra carere potest: puero sub principe regnum,
Quantumcunque bono miserum, timuisse juvabit:
Ipse pater niveos debent cui fata capillos
Convalet, inque vicem poscenti numina debet
Plura, sui que avido solvet cum fœnore, coelo:
Qui postquam multos fœlix numeraverit annos,
Cærule cognati scandet laquearia Olympi.

GERARD. LANGEAINE, *Art. Bac.*
Coll. Reg. alum.

DEformat multos morbus, Tu gloria morbo,
Hostem dejectum miror habere decus:
Gloria sic hederæ Iovis est ascendere quercum,
Sic Aquilæ in tergo sydera musca petit.
Alta nimis morbus molitur hic; ambitionem
Quis negat? at cecidit; mirer? at altus erat.
Plaudite cum Gallis Britones, Germania Suevis,
Dum vivit CAROLUS, non Cynosura deest.

ED. AGL. è *Coll. Reg.*

HOrrida pestiferæ variata incendia febris,
Tot subito magnos surripuisse viros
Non ultra querimur, certè Tibi, Maxime Cæsar,
Parcere qui potuit morbus, amicus erat:
Incubuit levis, ut sanus jam fortior esses.
Quod fatale alijs, fit medicina Tibi.

Vive

Pro Rege Soteria.

Vive diu, sint & longæ tam grata senectæ
Tempora, jam vires quàm renovâsse fuit.

FVneribus Regum ornârat mors atra triumphum,
Et ferrugineis celsior ibat equis:
Terruit ægroti CAROLI cum fama Britannos,
Et morbi tristes invalere minæ:
Vota Britannorum, tenerique infantia nati,
Exorare truces sed potuere Deas.
Dat morbus, Rex, amplecti tua viscera posses:
Lætior, & populo carior esse Tuo.
Vive, nec æterna accipiat monimenta Tuarum
Virtutum, sed Te Filius ipse legat.

R. A. è *Col.*
Magd. Bac.

Pustula cùm parcit divino frontis honori,
Et vultus metuit contemerare Tuos;
Cùmque sub occulto gestit latitare, timore
Ostendit numen, CAROLE Magne, tuum.
Divinum meritò Te credimus inclyte Princeps;
Quem morbi agnoscunt, quis neget esse Deum?

ED. HOLT ex
Æd. Christ.

TVrgida quid Regem vexaret pustula? fiunt
Languores Domini, qui fuerant populi?

G

Hic

Musarum Oxoniensium

Hic sordes morbus tetras, sanieque repurgat,
In Regis nusquam corpore marcor erat:
Qui populum occidit, tetigit Te, CAROLE, morbus,
Mortalem voluit te meminisse Deus.

COTTON GARGRAUE.

Non prius ægrotus percussit CAROLUS Anglos,
Iisdem quin salvus pectora læta daret.
Sic in rege suo rediivis vna Britannis
Eripuit vitam fama, simulque dedit.
Sic semper nostro parcatis, Fata, dolori:
Principis & serâ fila secate manu.

I. WRENCH: C. C. C.

Non tot dolores, mors superba, gentium,
Non tot sagittas Principum satiat tuas
Numerosa strages? quin Britannorum paras
Inficere papulis regis invicti jubar?
Puro quis ulla terreæ sæcis videt
In Sole maculas? Aerem spissi halitus
Volumina nigrant, Luna sordescit luto:
Sic cadere poterit hostis inferior, nimis
Sydereæ capita Principes gestant, ut hos
Pereant per ictus: luminis tanti decor
Contaminari nescit. In CAROLO irritus
Parcas fatigat livor, angustæ luem
Nitore frons (præpetè remedio) expulsi,
Non labe passus Angliæ involvi diem:
Timidus laceffit terga, diffidit sibi,
Metumque prodit morbus, ac illic tumet,

Vbi

Pro Rege Soteria.

Vbi sacra vitet ora, sit propior fugæ:
Sed & inde pellitur, CAROLUS atrum fugat,
Dum terga vertit, hostem. Et æternâ, precor,
Virtute fuget, enumeret & Pylîj senis
Æva, & Triones serus ascendat suos.

GUIL. CLARKE.
ex Ed. Chr.

SACRI Numinis ô sagax ocellus!
Prospexit sobolem nimis tenellam
Magni Regis adhuc, manusque parvas
Non posse imperij tenere sceptrâ:
Hinc mortem CAROLO negat potenti,
Regem tam citò nec finit perire.
Exanthemata corpus ista solùm
Purum spurcitie, situque reddunt;
Tàm foelix animus, pius, beatus,
Foedo in corpore non potest inesse,

THO. HOSKINS
ex Ed. Chr.

VEL ipsa pietas CAROLO nostro nocet,
Et cura populi: sic gregis scabiem sui
Fert ipse pastor, dum nimis medicâ manu
Succurrit ægris ovibus, haud potuit lues
Innata purum CAROLI corpus putri
Foedare tabe; temperamento sacræ
Carnis nec inerat minima, quæ morbum queat
Fovete, sordes; nullus his venis cruor

Musarum Oxoniensium

Fœdus natabat. Morbidi Regem petit
Squalor popelli, nostra contages ferit
Regale tergum, at ora veneratur sacra,
Nescitque Solem nube tam clarum suâ
Obtegere. Discat, CAROLE, popellus Tuus
Ex morbo honorem debitum Regi dare.

GUIL. BORLASEVS *Eq. Aur.*
fil. ex Æd. Christ.

Salus in CAROLO tribus regnis restituta.

DIra Tuos dudum pestis destruxerat Anglos
CAROLE, sed cæcam dignata vetare sagittam
Numina, & in lætos gemitum mutare triumphos:
Invasit pestis miseros atrocior Anglos,
Nec jam contenta est nisi cunctos perdat in vno,
Ergò Britannorum petijt cor: prospicit illis
Æternus Pater, atque omnes Te sospite salvos
Fecit; & hæc quæ visa queri Quo CAROLE vadis?
Tàm citò cur commissâ Tibi tot regna patrono.
Deferis? Et coelis quam terræ charior, illos
Præproperè petis? Hæc eadem gratesque precesque
Fundit, Ovans iterumque Redux, O mens mea! salve
Inquit, & O longum dominare in regna superstes
De nostris annis Tibi Iupiter augeat annos.

HEN. WILLET *Art.*
Mag. Coll. Exon. Socinus.

Pro Rege Soteria.

I Doe confesse the over-forward tongue
Of publick duty turnes into a wrong,
And after Ages, which could ne're conceine
Our happy CHARLES so fraile as to receive
Such a disease, will know it by the Noysse
Which we haue made, in shouting forth our Ioyes;
And our informing duty onely be
A well-meant spight, or loyall injury.
Let then the name be alter'd, let us say
They were small Starres fixt in a Milky way;
Or faithfull Turquoises, which Heaven sent
For a discovery, not a punishment;
To shew the ill, not make it; and to tell
By their paille lookes, the Bearer was not well.
Let the disease forgotten be, but may
The Ioy returne, as yearely, as the day.
Let there be new Computes, let reckoning be
Solemnely made from His Recovery:
Let not the Kingdomes Acts hereafter runne
From his (though happy) Coronation,
But from his Health, as in a better straine;
That plac'd Him in his Throne, this makes Him Raigne.

W. CARTVRIGHT. Ch. Ch.

THankes for this great deliverance, say you;
Where was the danger? Princes bloods 'tis true
Are somewhat bad abroad: but here are small
Symptomes of perill, where a Pimpl's all,
And that not the discharge of Nature; no

Musarum Oxoniensium

Eruption of ill Humours (who thinks so
That truly weighs the Kings sobriety ?)
But some small Starres to shew him Heavenly
Good ; let this passe for currant among vs ;
Even Heaven it selfe would haue vs flatter thus.
For why, thinke you, would God haue toucht him so
Insensibly, as not to let him know
Either by Paine, that comming out they were ;
Or by the Markes, that they were ever there ;
But that it knew 'tis mortall to some Kings
To thinke they haue beene sick ; that that thought brings
With it so sad an apprehension,
That their Escapes kill by reflexion,
To thinke how neere the pit their state hath bin,
How on the brim it stood, quite throwes them in.
The thought [all might haue perisht] strikes them dead ;
Thus Scepters knock their Princes on the Head.
In such a case to thinke how all might goe
To a confusion, had made it so.
But all was carried close ; and certainly
The Queene was deepe in this conspiracy.
The King must be secure ; not dreame of harme ;
And therefore shee continues in his arme ;
No ; ther's no danger in't : so bold Loue was,
His gracious Eye was all her looking-glasse.
O venterous Face, in thee I saw before
Thousands of wonders, now I see one more.

IER. TERRENT Art. Mag.
ex Æd. Chr.

Though

Pro Rege Soteria.

THough we triumph, and that our Muse doth sing
Thy health & safety, CHARLES, our now sound King,
Telling the mercy of the stroke, so sent
That to Thee even that Disease was innocent,
Wee doe not in this feast of joy forget
All that is past, but doe admire ev'n yet
That hardy Shee, who by Thy side did sit
Daring to visit and converse with it
With fearelesse touches, Though it should convey
Ev'n mortall spight by such a tempting way.
Though Shee beheld in many a pitted face
Those hatefull pits and furrowes of its trace,
What pumices it leaues of Cheek and Lip
Beyond all cure of female workmanship,
Although the Doctors doe confirme, and say,
What danger's in't, and reason her away;
Though Thou with equall loue excuse from thence
Such sweet but most destructive diligence;
Nay though the Ladies and the Maides complaine
That then Thou wert a dreadfull Soveraigne.
Well may wee yeeld beleefe, when stories tell
The loues of meaner wedlocks, such as dwell
Close and vnsever'd thorough each degree
Of death, of prison, and captivity,
Such lesser ill, while wee a Queene doe see
Which did not feare to be deform'd by Thee.

T. LOCKEY M.Art.
ex Æd. Christ.

Quæ

Musarum Oxoniensium

QUæ toties orbasque domos vicosque peregit,
Innumeras lætho stravit & exequias,
Quæ parcens pejùs sævit, pro corpore linquens
Vlcus, quæ toties abstulit ora lues,
En Tibi furtivos à tergo vix dedit ictus,
Et sacra vix lambit pectora plaga levis.
O quantum placuisti ! vt cœlo es, CAROLÈ, cordi !
Si dum cædit amat, si Tibi & ira faret.

HEN. KILLIGREW *æd. Ed. Chr.*

DIScedant avidi mysteria vana *Galenì*,
Et populo illudant. Vester nam, CAROLÈ, morbus
Ipse sibi medicus: Te afflatu sanat eodem,
Quo læsit; nec miranda est clementia Fati,
Hoc amor, officiumque fuit: sacra viscera plena,
Lustravit pietas, & quæ paritura futurum
Languorem extrusit. Subito cum fulgure acerbæ
Illustrant gemmæ corpus, numerusque renidet
Penè impar regnis. Nullam sibi morbus in illo
Materiam invenit: solum præcordia sancta
Iustitia, & pietas, & mixto gratia zelo
Incolit, & gladium comitans clementia strictum,
Et virtus quæcunque alia est Te Principe digna.
Sint hæc vnanimis tandem consortia voti,
CAROLUS vt vivat plenos diffusus in annos;
Ingentemque ævi seriem, videatque tenellum,
Carolidem æquantem vestigia fida parentis.

RICH. FOCGE.

Musa

Musa Typographica Epiphonema ad Regem.

POst tot ab emerito sudantia carmina prælo,
Extremum fas sit nostra tenere locum;
Et quæ sum toties alijs famulata locutis,
Si tandem proprio me decet ore loqui,
Accipe quæ dicat noster non ultimus ardor,
Lætitiâ partes qui stimulante suas
Impiger implevit: nec enim vel digniùs vnquam,
Fervidiùsvè operas incaluisse puto.
Sanato sensu renovatum in Rege vigorem;
Sic domina est nostræ *Cæsaris* vna salus.
Admisi forsan maculas properantior, ausa est
Nulla licet vultus dedecorare tuos:
Sed facilis veniam concedes, grata litura
Quæ faciet palmæ te meminisse tuæ.

G. TURNER.

O He jam Satis est Libelle, Tanto
Noli tædia Principi creare.

Ad curas rapitur severiores,
Et Regnum vocat, & Salus Popelli,
Cui plus quàm Propriæ solet vacare.

Si vultu excipiat sereniore,
Si te vel gremio, manuq̃ sumat,
Jam plus quàm satis; Impudens haberi
Ni malis Liber, exi in umbilicum.

Sed Votis locus est tuis relictus,
His saltem ^{ἐλαττωλίων} tumescat,
Et qui Flevimus ante, Nunc Colamus.

Sic seros tibi largiantur Annos
Fœti stamina leniora Fusi.

Sic vno CAROLUS minor Parente
Ostendat similes Tibi Nepotes,
Et tandem Solium Senex capeßsat.
Sic fœlicior, invidente Fato,

Hos

*Hos nunquam Toga sentiat labores,
Nec Talem Tibi consecret Libellum.*

Sic vovet BRIANUS DUPPA,
Acad. Vicecan.

FINIS.

OXONIÆ,
Excudebant I. L. G. T. Celeberrima
Academia Typographi:
M. DC. XXXIII.

